

د مورنو ژبو نړيواله ورځ او پښتو ژبه

رحمت شاه سايل

تاريخي ژبه، قامي ژبه او تاريخي ژبه هغه وي کومه ژبه چې د خپل قام د ثقافت په زمکه کښې د زرگونو کالو نه جرړې لري. په دې حواله د دې ملک دننه ټولې لوټې لوټې ژبې دغه حيثيت لري. بنگالي نن د بنگله ديش قامي ژبه ده. او د مورنيو ژبو نړيواله ورځ چې نن په ټوله دنيا کښې نمانځلې کېږي دا هم د بنگال د طالبعلمانو د توټې شوې وينې د احساس د رڼا وجه ده.

ژبه د ثقافت تصوير او ثقافت د ژبې تصوير وي. دا تصويرونه عامو خلقو ته يو ژوند ورکوي. او د ذهني نشونما پکښې کېږي.

د نور کله په نسبت سخکال په عامو پښتنو کښې هم دغه ورځ اونمانځلې شوه د دې وجوهات به نور هم ډېر وي. خو دوه څلور غټې غټې وجې هم لري. يوه لويه وجه ئې دا ده چې په پښتنو افغانانو چې کومه لويه حادثه راغله. هغې درې څلور لسيزې پښتانه افغانان لکه د کر د دانو په ټوله دنيا اوشيندل د هغې د سياسي ضرورت دپاره دې ژبې په فرنټ او اليکټرانک ميډيا کښې يو ځانې پېدا کړو. په دنيا کښې ريډيوگان او ټي وي گان جاري کړه شو. په خپله په افغانستان

کښې په شلگونو ټي وي گان او ريډيوگان مېنځ ته راغلل. او دلته په پښتونخوا کښې شلگونو ريډيوگان پرانسته شو. دغسې په اخبارونو او رسالو کښې اضافې اوشوې. او د دې سره سره په سوونو زرگونو کتابونه په پښتو کښې چاپ شو. د ډېرو نايابو کتابونو ترجمې اوشوې. چې په دې حواله لا پوره پوره څېړنې نه دي شوي.

دويمه وجه ئې په سر سر کښې د شاعرانو ادبيانو د ادبي ثقافتي او نورو فلاحې تنظيمونو سره سره هر کال په لړ يا ډېر تعداد کښې د دغې ورځ نمانځل وو. او په خصوصيت سره په سوشل ميډيا د ژبې طرف ته د تخليق کارانو تخليقاتو او پښتو سندرو په وجه عام خلق د خپلې ژبې سره ډېر رانزدې شوي وو.

دريمه وجه ئې دا ده چې څو ورځې مخکښې په گوگل کښې چې پښتو د يوې ژبې په حيثيت کوم مقام اوموندو. هغې دا خلق يعنې پښتانه اوزېږول.

څلورم سخکال عوامي نيشنل پارټي چې دا د پښتنو يواځينې نمائنده پارټي ده. دوي په هره

ضلع کښې دغه ورځ اونمانځله. او دغسې د شريکې ژبې سره د وابستگۍ دغې جذبې د پښتو او پښتون ترمېنځه هغه د بنگانگۍ مسئله د مېنځه يوره او خلقو ته د ژبې د ضرورت احساس اوشو. او د ژبې سره ئې په رومي ځل مينه پيدا شوه. داسې مينه چې اوس ئې هيڅوک د يو بل نه لرې کولې يا شوکولې نه شي. په دغسې حالاتو کښې هم کله کله سړي له ژړا ورشي. چې ځينې خلق د پښتنو او پښتو سره د مينې دعوي هم کوي. هغوي په خپله کله کله داسې غلطي په ډاگه کوي او هيڅوک ترې تپوس هم نه کوي. مثلاً ډېر مشران د پښتنو برملا وائي چې ما له خو پښتو نه راځي!!! د افسوس خبره دا ده چې دا هغه په داسې فخریه انداز کښې وائي چې اوس ئې د يو فېشن شکل اختيار کړې دے او چې څوک ئې په دې توکي نه نو کوم ندامت هم ور ته نه کېږي. هسې خو اوس په بناديو کښې کارډونه ځينې انگريزي زده خلقو د لوتې والي نڅبنه گڼلې ده خو په تېرو ورځو کښې را ته چا يو کارډ راوړو نو په انگريزي کښې و خود پاسه ئې پرې ليکلي وو چې باچاخاني په کار ده. ما ور ته اووې چې باچاخان خو وائي چې... د کوم قام نه چې ژبه ورکه شي هغه قام ورک شي... او کوم قام ته چې خپله ژبه سپکه شي هغه قام سپک شي!!،،

هغوي ته هيڅ قسم ندامت اونه شو. نو ما وې چې دا باچاخاني به مونږ څه ته وايو؟ په دې حواله اوس په دنيا کښې هم او زمونږ په خلقو

کښې هم ډېر بدلونونه پيدا شوي دي. بايد چې مونږ د دې جائزه واخلو. زما څو تجويزونه دي چې که په دې مونږ پښتانه غور او فکر اوکړو نو مونږ ډېر زر د يوې مقتدرې ژبې خاوندان کېدے شو. يو دا چې د پښتنو ترمېنځه د خط و کتابت او سياسي وي که غير سياسي خبرو دپاره پښتو لازمي شرط گرځول په کار دي.

دويم. د پښتنو او پښتو ژبې سره وابسته خلقو له په خپلو کورونو، دوکانونو، گاډو او د کاروبارونو په ځايونو کښې په بورډونو په سر کښې پښتو ليکل په کار دي او باقي نورې ژبې. دريم. مونږ له پښتو ژبه يوازې د سکول کالج نه بلکې د روزگار ژبه جوړول په کار دي. په هر سکول او هر کالج کښې د پښتو استاد نه وي دا د دې ژبې سره د ډېرې بې وفائۍ نڅبنه ده. دا به کول په کار وي.

څلورم. دا به د دفتر او قانون ژبه هم جوړول په کار وي. زمونږ په دفترونو او عدالتونو کښې هم زمونږ د بنادي حقونو سره لوبې توقي کېږي او مونږ پرې پوهېږو هم نه!! ښه به وي چې مونږ په هسکو سترگو هسکه غړۍ چا ته وئيلے شو چې باچاخاني په کار ده. او دا ژبه نه يوازې زمونږ حق دے بلکې دا اوس يوه معاشي مسئله هم ده. د پښتو په اليکټرانک او فرنټ ميډيا کښې اوس هم زمونږ د تعليم يافته ځوانانو چې کوم استحصال کېږي دا په دې نوي دور او زمانه کښې انتهائي زيات دے.